

Anotace příspěvků

4. června 2019 – 1. den konference

1. blok přednášek

Veronika Šulcová (Národní muzeum, Praha): **Výzdobné techniky 18. století – pomoc při datován oděvů na základě jejich identifikace**

Sbírka historického textilu Historického muzea Národního muzea obsahuje mimo jiné části dámských oděvů převážně z 2. poloviny 18. století, které nebyly nikdy dříve odborně zpracovány tj. materiálově prozkoumány, přesněji historicky zařazeny a ani prezentovány veřejnosti. Příležitost se naskytla až nyní v rámci příprav nových stálých expozic, kdy bylo potřeba vytipovat a přesněji určit oděvní části z tohoto období pro vytvoření kompletních oděvů. Rozpoznat je a kulturně-historicky je zařadit nebylo snadné. Dobrým vodítkem se ukázaly být výzdobné techniky, jejichž identifikace umožnila zjištění bližších informací o oděvech samotných.

Mgr. Art. Ingrid Ondrejčíková Soboslayová (Vysoká škola výtvarných umění, Bratislava): **Paličkovné čipky jako súčasť hrobového nálezu zo 17. storočia, pochádzajúce z Baziliky Sv. Egídia v Bardejove**

V rokoch 2008 - 2009 bol v Bazilike Sv. Egídia v Bardejove realizovaný archeologický výskum, ktorý súvisel s obnovou jej interiéru. Počas výskumu boli odhalené tri hroby zo 17. storočia, v ktorých sa zachovala na textil bohatá hrobová výbava obsahujúca dievčenský a ženský odev. V príspevku sa venujem štyrom druhom paličkovaných čipiek, ktoré pochádzajú z hrobu s označením 6/2008. Hrob obsahoval fragmenty troch častí odevu osoby nedospelého veku: živôtika, sukne a čelenky. Súčasťou týchto textílií sú paličkované čipky zhotovené z kovových nití a hedvábu.

Mgr. Milan Jančo (Národní památkový ústav, ú.o.p. středních Čech): **Textilní ruční práce žen pohledem mobiliárních fondů Národního památkového ústavu**

V roce 1945, přijetím prezidentských dekretů, získala Československá republika rozsáhlý soubor historického mobiliáře pocházejícího ze zestátněných hradů a zámků, jakož i z honosných vil, domů a bytů, patřících Němcům, Maďarům a dalším nepřátelům vlasti. Cílem příspěvku je představit jednotlivé kategorie historického mobiliáře ve správě NPÚ vypovídajícího o textilních ručních pracích žen, nejenom na hradech a zámcích středních Čech, od 18. století, především v 19. a v první polovině 20. století.

Ing. Aleš Brožek (Severočeská vědecká knihovna a Česká vexilologická společnost): **České a moravské ženy jako vyšivačky praporů v letech 1850 až 1950**

Druhá polovina 19. století a první polovina 20. století zažila rozmach spolkové činnosti. Mnoho spolků a společenství si v té době nechalo zhotovit prapory. Ty byly zpočátku malované, ale později začaly převažovat prapory vyšívání. Vyšívání je jak ženy, podporovatelky, manželky a dcery činovníků, tak i ženy ve firmách. Tyto firmy většinou řídili muži, ale přesto najdeme v českých zemích i firmy ženské (Ženský výrobní spolek český, Františka Falknerová, Marie Chalupová, Marie Leblová, Božena Hindlová, Berta Mázlová). Přednáška se zaměří nejen na osudy těchto žen, ale i na prapory, které vyšívaly.

2. blok přednášek

Mgr. Veronika Pilná, Ph.D. (Národní památkový ústav, ú.o.p. v Plzni): **Dekoratívne techniky 16. a počátku 17. storočia**
Během 16. a na počátku 17. století byla používána řada rukodělných technik, které se objevovaly jako dekorace na oděvech i interiérových textiliích. Vzory a předlohy na takové práce se šířily rovněž díky prvním tištěným sborníkům, které zpravidla nabízely podklady hned pro několik technik najednou. Příspěvek se věnuje těmto technikám, tištěným předlohám i použití výsledných prací.

PhDr. Markéta Grill Janatová (Uměleckoprůmyslové muzeum v Praze): **Výšivky mnoha stylů**

Příspěvek se zaměří na proměnu podoby výšivky na církevním oděvu pod vlivem historizujících slohů. Výšivka na paramentech měla vždy své nenahraditelné místo. V druhé polovině 19. století zažívala období rozkvětu. Zájem o ruční práce sílil v důsledku reformních snah, které v opozici ke strojové textilní výrobě vyzdvihovaly výrobky v kvalitním řemeslném i materiálovém provedení. Jako předlohový materiál sloužily z počátku ilustrace z nově vydávaných odborných publikací nebo dochovaná historická výšivka, později byly vydávány tištěné vzorníky. S obrodním hnutím vznikala nová místa výroby, vedle tradičních vyšívacích dílen ženských klášterů byly zakládány u farností ženské spolky, které vyšívaly kostelní roucha. Některé výrobní spolupracovaly na návrzích s renomovanými umělci (B. Wachsmann, J. Mocker, A. V. Barvitijs), kteří dodávali předlohový materiál čerpající z různých historických slohů.

Mgr. Marie Kuldová (Národní památkový ústav, ú. o. p. středních Čech): „**Vy jste tak šikovné, malujete stolky, vyšíváte.....“ Rozeznávání talentu a zručnosti na textilních památkách, a to zejména liturgických, vytvořených aristokratkami**

Vedle běžné řemeslné produkce přispěly do skupiny liturgického textilu svými díly i členky šlechtických rodů. Na rozdíl od řemeslníků si svojí práci nemusely vydělávat na živobytí; ovšem stejně jako na dílech řemeslníků, jsou i na dílech aristokrater rozzeznatelné různé úrovně provedení. Otázkou je, co vše lze porovnávat, z čeho lze vycházet, jaká úskalí tento pohled přináší.

Mgr. Kateřina Cichrová (Národní památkový ústav, ú. p. s. České Budějovice): **Pro slávu a potěšení - luxusní výšivky z kovových vláken na příkladu sbírky divadelních kostýmů a koňských postrojů ze SHZ Český Krumlov**
Přepychové výšivky kovovými vlákny byly vždy prostředkem k reprezentaci svého majitele. Vedle výzdoby luxusních oděvů a interiérového textilu se hojně uplatňovaly také ve výzdobě reprezentačních dopravních prostředků. Výjimečné doklady, spojené především se třemi generacemi rodu Schwarzenbergů z 18. století, se dochovaly ve sbírkách SHZ Český Krumlov. Kolekce tohoto objektu uchovávají rovněž jedinečné divadelní kostýmy, jejichž výšivky kovovými přízemi jsou dílem velmi profesionální, avšak rovněž produktem poloamatérských úprav. Výzdoba kovovými předivou vždy poutající pozornost není však pouhou minulostí. Jedinečné výtvarné prostředky se stávají přitažlivými i pro soudobé výtvarné realizace (bude prezentováno na aktuálních příkladech z Francie včetně terminologie).

3. blok přednášek

Mgr. Maria Szadkowska (Muzeum hlavního města Prahy): **Božena Rothmayerová Horneková a Alice Masaryková. Svěřenkyňe a mentor (1926–1939)**

Pohled na dlouholetý vztah mezi výtvarnicí Boženou Rothmayerovou Hornekovou a dcerou prezidenta T. G. Masaryka Alicí je možný díky autentickým archiváliím a korespondenci z pozůstalosti rodiny Rothmayerovy, uložených ve sbírkách Muzea hlavního města Prahy, a tematicky blízkých archivních fondech dalších institucí. V přednášce budou přiblíženy jejich vzájemné pracovní i osobní vztahy z let 1926-1939. V tomto období Božena Rothmayerová Horneková získala možnost podílet se na dotváření interiérů Hradu textilními prvky – navrhovala ubrusy a prostírání, ozdobné přikrývky, koberce a další textil včetně šatníku samotné Alice Masarykové. Získala také zakázky pro vybavení interiérů textilem na zámcích v Lánech a Topolčiankách a v soukromém sídle Masarykových ve slovenské Bystrici. Pod vedením Alice Masarykové při tom spolupracovala nejen se svým mužem, architektem Otto Rothmayerem, ale i s dalšími osobnostmi tehdejší československé umělecké scény.

Mgr. Olga Méhešová (Muzeum regionu Valašsko, p.o.): **Marie Baťová – sběratelka lidových výšivek**
Rozbor kolekce výšivek, uložené v Muzeum regionu Valašsko, pocházející z vybavení vsetínského zámku po Marii Baťové.

PhDr. Konstantina Hlaváčková (Uměleckoprůmyslové muzeum v Praze): **Šílený Hedvábník. Zika a Lída Ascher: textil a móda**

Přednáška o výstavě Šílený hedvábník v Uměleckoprůmyslovém muzeu, která přiblíží osobnosti Ziky a Lídy Ascher, kteří pocházeli z Československa a pod vlivem válečných událostí po roce 1939 opustili vlast a vybudovali novou firmu v Londýně.

Bc. Soňa Krátká (Regionální muzeum ve Vysokém Mýtě): **Božena Šmídová – absolventka Odborné školy pro ženskou povolání v Broumově**

Sbírka vzorníků Regionálního muzea ve Vysokém Mýtě zahrnuje i rozsáhlý soubor precizně vyhotovených vzorníků a kreseb různého druhu, jejichž autorkou byla Božena Šmídová, absolventka Odborné školy pro ženskou povolání v Broumově. Jakou byla studentkou a jak se její školní práce ocitly ve fondu muzea? Na to odpoví přednáška.

4. blok přednášek

Ing. Alena Samohýlová (Uměleckoprůmyslové muzeum v Praze): **Drobné pomůcky a strojky nejen pro domácí ruční práce**

Pomůcky na ženské ruční práce byly po většinou levné a jednoduché předměty, které splňovaly funkčnost pro svoji práci. Pro zkvalitnění a zintenzivnění některých druhů ruční práce se vyvíjely pomůcky a strojky, splňující základní princip ruční práce a byly vyráběny na profesionální úrovni, v jemné mechanice. Jako strojek pro smyčkovou výšivku, pro řetízkový steh – tamburové vyšívání, strojek a zařízení pro prošlup při tkaní a šití tenerify. Důmyslné zjednodušení ženské ruční práce (šití, tkaní) bylo i aplikováno do tematických hraček pro děti a dívky. Prezentace představí i uplatnění nejjednodušších pomůcek z textilní technologie v restaurátorské praxi.

Mgr. et Mgr. Kateřina Hrušková (Muzeum skla a bižuterie v Jablonci nad Nisou): **Moderní tamburovaná výšivka ve sbírce Muzea skla a bižuterie v Jablonci nad Nisou**

Příspěvek prezentuje rozsáhlý soubor oděvních doplňků, především dámských společenských kabelek z období mezi lety 1965–2014, které vznikly jako výrobky malosériové produkce v rámci jabloneckého bižuterního průmyslu malovýroby. Jádrem souboru tvoří část vzorkovny výrobního závodu v Zásadě, specializovaného na zpracování sekanych skleněných perliček. Součástí sortimentu byly i luxusní dámské kabelky a doplňky zdobené tamburovanou výšivkou z perliček, které vznikaly na základě vzorů průmyslové výtvarnice Jarmily Hlavové. Výroba probíhala formou domácí práce, určené výhradně ženám. Po roce 1989 se tato technika z portfolia zásadského podniku vytratila. Dále v ní však až do své smrti pokračovala Jarmila Hlavová ve své pražské firmě MANUFA. V Zásadě pak pokračovala firma Iris a později dodnes existující firma Atlas Bijoux, která je posledním producentem tohoto sortimentu v regionu.

Ing. Markéta Škrdlantová, Ph.D. (Vysoká škola chemicko-technologická v Praze): **Vliv lepenek s alkalickou rezervou na živočišná vlákna při dlouhodobém uložení**

Často diskutovanou otázkou v preventivní konzervaci je výběr vhodného materiálu pro zhotovení krabic k dlouhodobému uložení textilií z živočišných materiálů. Většina dostupných archivních lepenek určených k výrobě krabic pro dlouhodobé uložení sbírkových předmětů je s alkalickou rezervou, tedy vhodná zejména pro celulózové materiály. Cílem práce bylo zjistit, zda mohou lepenky s alkalickou rezervou způsobit poškození živočišných vláken, případně zda je vhodná separace těchto typů artefaktů např. pH neutrálním papírem.

Dominika Nagyová, Veronika Šulcová, Dana Szemályová (Národní muzeum, Praha): **Homemade figuríny – ruční práce restaurátora**

Způsob, jakým jsou oděvy prezentovány ve výstavách a expozicích, bezpochyby hraje velmi důležitou roli jak z hlediska srozumitelnosti oděvu jako takového, tak i v jeho estetickém vnímání návštěvníky. Prezentovat oděv na těle je, bezesporu, nejpřirozenější už z podstaty jeho funkce. Velká variabilita oděvů, zastupujících různá historická období, však nekoresponduje s komerční nabídkou bust a figurín. Restaurátoři jsou tak často podněcováni k hledání vlastních způsobů jejich výroby z vhodných materiálů. Jedním z široce využívaných materiálů je Polylam pěna, kterou lze použít jako nosný materiál pro výrobu figurín na míru. Obsahem příspěvku jsou tak nápady, praktické postupy a zhodnocení výsledků výroby vlastních figurín.

5. června 2019- 2. den konference

1. blok přednášek

doc. Ing. Dr. Pavel Kopeček, Th.D. (Cyrilometodějská teologická fakulta Univerzity Palackého v Olomouci): **Oltářní plátna – symbolika, historie a krajková výzdoba**

Oltářní plátna křesťanských kostelů představují významný prvek pro krajkářskou tvorbu a textilní ruční práce. Oltářní plátna byla od starověku vnímána především symbolicky a funkčně, ve středověku se mění jejich teologické a symbolické vnímání a stávají se plochami pro ikonografii a dekoraci. Středověké ženské kláštery se stávají nejen šicími dílnami, ale i tvůrčími a dekorátorskými pracovišti. V období baroka se oltářní plátna, liturgické oděvy a kališní prádlo zdobí krajkou a tato praxe v podstatě trvá až do dnešních dnů.

PhDr. Miroslava Burianová (Národní muzeum, Praha): **„Galantní“ drobnosti pro domácí krejčovství**

Příspěvek je věnován dokladům ručních prací z pozůstalosti Anny Plesingerové-Božinové, talentované malířky a manželsky českého prvorepublikového diplomata Miroslava Plesinger-Božinova. Nejde se o výrobky paní vyslancové, ale o přípravy pro ruční práce, které si zakoupila při svých cestách do Paříže, Haagu a Kodaně. To, co všechny předměty z pozůstalosti paní Anny spojuje, je jejich kvalita a často luxusní charakter provedení. V souboru se nacházejí krajky, stuhy, knoflíky, spínadla, šňůry, korálky i šicí náčiní; prostě vše, čeho bylo třeba pro „domácí krejčování“. Příspěvek se zabývá i původem těchto galanterních předmětů a mapuje, kde všude paní Anna Plesingerová-Božinová galanterii nakupovala. Časově je zaměřen především na 20. léta 20. století, kdy diplomatova rodina zažila nejúspěšnější léta a žila v zahraničí.

PhDr. Júlia Marcinová (Katedra mediamatiky a kultúrneho dedičstva UNIZA): **Sociálne a tvorivé aspekty spolku Živena a jeho vplyv na udržateľnosť produktívnych procesov medzi ženami v súčasnosti**

Spolok Živena vznikol v roku 1869 a v súčasnosti je tak najstarším a stále činným spolkom. Má niekoľko miestnych odborov a príspevok bude zameraný na činnosť žilinského spolku Živena. Tak, ako v minulosti, aj v súčasnosti združuje mnoho žien, ktoré sa starajú o kontinúálne uchovávanie kultúrneho dedičstva. Ich textilná tvorba, ručné práce a neustála snaha o zachovávanie rôznych textilných techník stavia spolok do významnej pozície. Cieľom príspevku tak

bude nielen zachytiť ich súčasnú tvorbu, prínos pre spoločnosť ale vyzdvihnúť sociálno-spoločenskú funkciu a ich miesto v špecifickom ženskom svete.

Mgr. Mária Mizeráková (ÚL'UV – Múzeum ľudovej umeleckej výroby): **Šopornianská figurálna výšivka**
Najväčší záujem o vyšívajúce obrázky s motívmi šopornianskej figurálnej výšivky bol zaznamenaný v 60. a 70. rokoch 20. storočia. Dodnes sú tieto výrobky stabilným sortimentom vo všetkých predajniach slovenského Ústredia ľudovej umeleckej výroby. Príspevok poukazuje na pôvodnú výšivku v danej lokalite, „objavenie“ figurálnej výšivky, obdobie jej rozkvetu, dnešnú situáciu a zachytáva aj technologický postup výroby i motíviku.

2. blok prednášiek

Mgr. Lenka Drápalová (Národní muzeum v přírodě, p.o.): **Bílá výšivka na tylu jako zdobný prvek tradičního oděvu z Valašska**

Bílá výšivka na tylu patří k pozoruhodným technikám výzdoby oděvních součástek tradičního oděvu na Valašsku. Proces jejího širšího uplatnění je spojen s vlnou obnovy valašského kroje v období 20. let 20. století. V tomto období byla zejména místními učitelkami vyšívání přijímána a obhajována jako možná forma výzdoby lidového oděvu a jako řešení nedostatku původních materiálů a časových možností zhotovitelů. Na straně druhé však byla odsuzována jako úpadková náhražka za tradiční bílou výšivku hotovenou na batistu. Muzejní sbírky hojně dokládají, že bílá výšivka na tylu i přes tyto soudy našla oblibu u nositelek kroje a v dnešní době je chápána jako nedílná součást tradičního oděvu.

prof. PhDr. Alena Křížová, Ph.D. (Ústav evropské etnologie, Filozofická fakulta, Masarykova univerzita, Brno): **Výuka zuberské výšivky na přelomu 19. a 20. století**

V roce 1891 dostala Marie Schoberová jmenovací dekret industriální učitelky, na jehož základě mohla zahájit výuku typické prolamované výšivky v obci Zubří u Rožnova pod Radhoštěm. Zároveň také navázala spolupráci s Musejní společností ve Valašském Meziříčí a s její vůdčí osobností P. Eduardem Domluvilem. Významně se podílela na propagaci zuberské výšivky prostřednictvím družstva Zádruha, na její prezentaci na výstavách a následném prodeji. Ambicí bylo nejen prodloužení životnosti výšivky, ale především zlepšení sociálních podmínek rodin na přelomu 19. a 20. století a pak především během první světové války.

Mgr. Lucie Libicherová (Muzeum Brněnska): **Výšivková tiskátka ze Šlapanic**

Přednáška představí rozsáhlý fond výšivkových tiskátek ze sbírky Muzea ve Šlapanicích. Zabývat se bude jak historií tiskátek a jejich použitím, tak osobnostmi drukařek (žen, které raznice vlastnily a zajišťovaly tisk vzorů). Dále bude přiblížena technika vyšívání. Na závěr budou představeny textilie ze sbírky šlapanického muzea, na kterých byly dohledány výšivky vyšité ze vzorů sbírkových tiskátek. Vše doplní prezentace sbírky tiskátek a textilií.

Barbora Svobodová (Muzeum Brněnska): **Oddělení lidové výšivky a ženských ručních prací v Ivančickém muzeu**

V letošním roce Muzeum Brněnska-Muzeum v Ivančicích oslaví 125 let od svého vzniku. Již od počátku existence muzea byla ustanovena pracovní skupina pro kroje a vyšívání, která aktivně získávala textilní materiál do sbírek. Kustodkami oddělení lidové výšivky bylo několik ivančických žen: Marie Charvátová, Marie Vrbová, Františka Goldmannová, Anna Svobodová nebo Klementa Zonková. Posledně jmenovaná se sbírkám a jejich restaurováním věnovala čtvrt století. Příspěvek přiblíží některé sbírkové předměty z doby vzniku muzea a vzorníky Klementy Zonkové, která působila nejen jako kustodka muzea, ale také jako dlouholetá industriální učitelka na místních školách. Proto budou zařazeny také ukázky školních ručních prací žaček.

3. blok prednášiek

Veronika Provodovská (Muzeum Jana Amose Komenského v Uherském Brodě): **Stehy a výšivky na webu „Řemeslo jak vyšíté“, rekonstrukce krojů.**

Webové stránky MJAK "Řemeslo jak vyšíté" získaly první místo na mezinárodní audiovizuální soutěži FAIMP 2018, kde bylo 40 soutěžních snímků. Na webu naleznete více než 70 návodů, jak vytvořit základní a ozdobné stehy i přesné postupy vyšívání ženských rukávců. Vše je podrobně zpracováno dle oděvů i vzorníků vyšívání z depozitáře muzea. Zachycena je zručnost vyšívaček v osmi krojových oblastech Uherskobrodsko, Moravskoslovenského pomezí a Moravských Kopaníc. Ty tvořily neuvěřitelně pestrobarevné geometrické i naturalistické vzory a inspirací jim byla okolní příroda i jejich životní poměry. Vyšívání mělo striktně dodržovaný základ, v pestrosti se odlišoval kroj svobodných, ženatých a starších obyvatel. Příkladem bude několik provedených rekonstrukcí a ukázek postupů práce.

PhDr. Martin Šimša, Ph.D. (Národní ústav lidové kultury, Strážnice): **Krejčovské cechy v Českých zemích – výzkumy v letech 2017-2019**

Dějiny módy a historických oděvu se v posledním desetiletí dočkaly hned několika prací, které v domácí vědě zaplňují citelné mezery v tomto okruhu bádání. Značný badatelský dluh však stále přetrvává vůči samotným výrobcům oděvů – krejčím a jejich cechovní organizaci – krejčovským cechům. Přitom právě výrobci a jejich sdružení byli těmi, kteří zajišťovali šití oděvů nejen pro městské obyvatelstvo, ale i přilehlé vesnic, v nichž se snažili zamezit usazení potulných tovaryšů či nevyučených „stolářů“. Pouze cech a jeho mistři mohli zprostředkovat oděvní novinky ze šlechtického prostředí a tedy do určité míry ovlivnit nakolik budou obyvatelé města v odívání progresivní či naopak nuceně konzervativní. Na tyto i další otázky se snaží odpovědět výzkumy NÚLK v posledních třech letech.

Ing. Ladislav Matuška (FolklorStyl, Brno): **Folklorní inspirace v oděvní tvorbě**

Pohledem na současnou oděvní tvorbu firmy FolklorStyl z Brna bude přiblížen vztah mezi tradicí a inovací a možnosti využití lidových výšivek jako inspiračního zdroje.

Mgr. Daniela Mikulášková (Brno): **Současní čeští umělci a jejich cesta k šití**

V současnost působí na výtvarné scéně několik umělců, kteří si jako výtvarný prostředek zvolili médium nitě (Vendula Chalánková, Maud Kotasová, František Matoušek, Michal Pěchouček a další). Příspěvek představí jejich cestu k výšivce a k šití. Přednášku přednese Daniela Mikulášková, která pracuje s nitěmi ve své tvorbě od roku 2005.

Postery – v předsálí

Bc. Radoslava Janáčková (ÚLUV – Múzeum ľudovej umeleckej výroby): **Identifikácia použitých materiálov a strihových dielov na čepci zo začiatku 20. storočí**

Textilné objekty ľudovej kultúry zo začiatku 20. storočia patria na Slovensku k málo preskúmanej oblasti kultúrneho dedičstva. Charakterizuje ich veľká diverzita použitých materiálov, čo kladie vysoké nároky na proces konzervovania a reštaurovania. Cieľom tejto práce je identifikácia použitých materiálov, analýza strihových častí a textilných väzieb dámskeho čepca zo začiatku 20. storočia. Rôzne materiály boli skúmané rôznymi chemicko-technologickými analýzami v spolupráci s ďalšími odborníkmi. Na identifikáciu textilných vlákien bola využitá optická mikroskopia a FTIR spektroskopia. XRF analýzou boli skúmané kovové ozdobné prvky čepca. Súčasťou posterového príspevku je zakreslený strih a etnografický popis. Tento výskum bude tvoriť základ pre vytvorenie návrhu na reštaurovanie. Čepiec pochádza zo zbierok Múzea ľudovej umeleckej výroby v Stupave.

BcA. Jitka Kottová (Západočeské muzeum v Plzni): **Prolamované výšivky ze sbírek Západočeského muzea v Plzni**

Prolamovky ze sbírek Západočeského muzea v Plzni - Součástí krojů z Plzeňského kraje jsou kromě jiného vyšívání holubičky, čepečky a pleny. Jejich detaily zdobí krásné vyšívání prolamované mřížky. Technika vyšívání, která se dnes téměř nepoužívá, se zde uplatňuje ve velké škále vzorů. Poster předvede ukázky hotových prací, detaily výšivek, způsob výroby i postup konzervování.

Dominika Nagyová (Národní muzeum, Praha): **Průzkum pánského domácího čepce z 18. století**

Příspěvek pojednává o průzkumu předmětu s číslem H2-5578 ze sbírek Národního muzea Historického muzea. V inventurní kartě se uvádí, že se jedná o maškarní čepce. Průzkum však ukázal, že jde s největší pravděpodobností o pánský domácí čepce z 18. století. Toto období se vyznačovalo nošením rozměrných paruk, které byly v domácím prostředí nahrazovány čepci. Domácí oděv (plášť) byl ušitý z luxusních tkanin a čepce byl často ze stejného materiálu. Datování zkoumaného čepce do 18. století je potvrzeno bohatou výšivkou z hedvábných a kovových nití a vazbou tkaniny, které jsou specifické pro dané období.

PhDr. Markéta Skořepová, Ph.D. (Muzeum Vysočiny Pelhřimov, p.o.): **Látky s vůní kadidla – Muzeum Vysočiny Pelhřimov**

Poster představí kolekci parament pelhřimovského muzea ze sbírkotvorného a prezentačního hlediska v souvislosti s aktuálními akvizicemi a nedávnou výstavou.

Výstava - v předsálí

Daniela Mikulášková: Tiché šití/žití.

Daniela Mikulášková, rozená Kopková v současnosti žije a působí v Brně. Je absolventkou Filozofické a Pedagogické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci (1992–1998) a Fakulty výtvarných umění VUT v Brně, Ateliéru environment

(u ak.mal. Vladimíra Merty 1999–2001). V mezidobí studovala hebrejštinu na studijním pobytu v Izraeli. (1993–1995). V roce 2008 získala 1. místo v soutěži mladých umělců do 35 let JungART. Její vyšívané obrazy charakterizuje dynamika, barevnost, tvar a velikost.

"V dílech D. M. spatřuju krásu, rukodělnou eleganci bez příkras – při pohledu na tu její ruční práci nebolí diváka ruce. Její obrazy můžete uvidět najednou anebo je okem rozplétat. A jsou jako autorka sama. Silné a jemné..." Z textu Pavla Preisnera

Podrobnosti k autorce a její tvorbě na www.daniela-mikulaskova.cz.